

ste Beløb; dettes Størrelse vil de jo faa at vide, naar de retter Anmodning til Ministeriet om at kunne efter Lovens øvrige Bestemmelser oprette en ny Sparekasse. — Til denne Paragraf er der dernæst stillet Ændringsforslagene Nr. 9 og 10; de er stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget og angaar den Nyordning af de selvsupplerende Sparekasser, for hvilken der er gjort udførligt Rede i Betænkningen, som jeg tillader mig at henvise ærede Medlemmer til. — Ændringsforslagene Nr. 11 og 12 til § 6 angaar det samme Forhold, saaledes at Ændringsforslagene Nr. 9, 10, 11 og 12 maa dele Skæbne, de hører sammen som en Helhed. — Ændringsforslag Nr. 13 tilsigter at fastslaa, at ikke blot Medlemmer af en Sparekasses Bestyrelse, men heller ikke dens Regnskabsfører, dens Bogholder eller dens Kasserer maa træde i Gældsforhold til Kassen uden Bestyrelsens Vedtagelse i hvert enkelt Tilfælde, hvilket vistnok maa erkendes at være en Forbedring af den Bestemmelse i Lovforslaget, som kun udelukker Bestyrelsen fra at træde i saadant Gældsforhold. — Ændringsforslag Nr. 14 er kun en Tydeliggørelse af, hvad der i Loven skal forstaaes ved Udtrykket „Pengeinstitut“, idet man ikke ønsker dette Begreb i denne Lov udstrakt over Sparekassers og Bankers Kredse.

Til § 7 er først stillet Ændringsforslag Nr. 15 om, at det Beløb, en Sparekasse mindst skal have anbragt i let sælgelige Værdipapirer, ikke skal udgøre 10 pCt., men kun 5 pCt. Jeg maa her oplyse ærede Medlemmer om, at det var i det allersidste Udvalgsmøde samtidig med, at Betænkningen blev forelagt til Godkendelse, at der fra et æret Medlem af Udvalget blev fremlagt et statistisk Materiale, som til en vis Grad sandsynliggjorde, at denne Henlæggelse af 10 pCt., som var forlangt, kunde blive trykkende for en Række Sparekasser, det vilde altsaa sige: tvinge dem til at opsigse Prioriteter og lignende for at foretage denne Henlæggelse af let sælgelige Værdipapirer til en Højde af 10 pCt. af den indskudte Kapital. Naar jeg udtrykkeligt gør opmærksom paa, at det var i sidste Øjeblik, denne Ændring blev foreslået, er det, fordi man har overset, at den samme Rettelse skulde foretages i Ændringsforslag Nr. 16; altsaa ogsaa der skulde 10 pCt. rettes til 5 pCt. Jeg tillader mig at bede den højtærede Formand om Tilladelse til herved at foretage denne Rettelse.

Formanden: Ærede Medlemmer vil have hørt, at Tallet „10 pCt.“ i Ændringsforslag Nr. 16 skal være „5 pCt.“; denne Rettelse foretages herved.

Ordføreren (Bramsen): Ændringsforslag Nr. 16 gaar i øvrigt ud paa at give en Sparekasse, der har maattet angribe Beholdningen af letsælgelige Værdipapirer, en passende Tid til at retablere den Mindstebeholdning, som Udvalget foreslaar at forlange, nemlig de nylig omtalte 5 pCt.

Ved Ændringsforslag Nr. 17 tillades det Sparekasser med mindre end 100,000 Kr.'s Sparemidler at udlaae mod Kavtion ud over Halvdelen af disse Sparemidlers Beløb, hvad der altsaa kun foreslaas forbudt i de øvrige Sparekasser. Ærede Medlemmer vil fra Forhandlingerne i Fjor huske, at det var et Punkt, som den daværende Indenrigsminister tog Forbehold imod, nemlig at man forhindrede de ganske smaa Sparekasser i at udlaae mod Kavtion paa samme Maade som hidtil, og Udvalget har ment, at man burde opfylde det Ønske, saa meget mere som det er oplyst, at disse Kassers Udlaan mod Kavtion ikke har medført større Tab, og at det i alt Fald ikke er Sparekasser af en saadan Betydning, at det, hvis der skulde ske noget galt, kunde opfattes som en Samfundssag eller en Kalamitet, som man ved Lovgivningen først og fremmest maatte søge at forhindre.

Ændringsforslag Nr. 18 er en Genindførelse af Landstingets Fordring i Fjor om, at Kavtionister bør have Underretning, dersom Laantagerne udebliver med Renter eller Afdrag. Det har vi ønsket at fastholde; vi var enige om det i Fjor og har ogsaa været enige om det i Aar, og jeg mener, at den højtærede Minister ogsaa har sagt, at han vil gaa med dertil.

Ved Ændringsforslag Nr. 19 forkortes Ministerens Ret til at dispensere fra Bestemmelserne i § 7 fra 10 Aar til 5 Aar, men samtidig er Paragraffens Hovedbestemmelse blevet væsentlig mildnet som af mig nylig angivet, idet de 10 pCt. af Indskudskapitalen er nedsat til 5 pCt. som Minimum for det Beløb, der til enhver Tid skal være disponibelt for at kunne tage imod, om jeg saa maa sige, det første Stød, der kan blive rettet mod en saadan Sparekasse.

I § 8, der handler om Retten til Anvendelse af Sparekassers Overskud til al-